

Nr 170.

Av herr **Norman**, i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Ericastiftelsen.

Styrelsen för Ericastiftelsen, läkepedagogiskt institut, har för verksamhetsåret 1942—1943 begärt ett statligt anslag av 20 000 kronor. I 1942 års statsverksproposition (5:e huvudtiteln) upptages ett förslagsanslag till Ericastiftelsen på 10 000 kronor. Propositionen upptar resultatet av den utredning angående det sociala och pedagogiska behovet av Ericastiftelsens läkepedagogiska institut, varom 1941 års lagtima riksdag gjorde framställning till Kungl. Maj:t.

I propositionen uttalar departementschefen såsom önskvärt att »stiftelsens arbete under nästa verksamhetsår kunde bedrivas i den omfattning stiftelsen planerat», d. v. s. önskvärdheten av att det i stiftelsens verksamhet ingående läkepedagogiska seminariet, som av ekonomiska orsaker ej under innevarande verksamhetsår kunnat hållas öppet, med nästkommande år måtte återupptagas.

I skolöverstyrelsens utredning åberopas till yttermera visso i detta hänseende ett yttrande av statens inspektör för fattigvård och barnavård, vari framhålls att »seminariet ur socialvårdssynpunkt är det centrala i Ericastiftelsens verksamhet».

Departementschefen framhåller i sitt yttrande att för upprätthållande av verksamheten »i den omfattning som stiftelsen tänkt sig» (d. v. s. med upprätthållande av seminariet) ett statsanslag på 20 000 kronor synes nödvändigt, »därest några nu ej kända hjälpkällor ställas till stiftelsens förfogande». Detta oaktat finner sig departementschefen av statsfinansiella skäl förhindrad att föreslå ett statsbidrag av över 10 000 kronor och föreslår att detta bidrag icke knytes till viss del av stiftelsens verksamhet.

Beträffande den mest önskvärda delen av stiftelsens verksamhet, nämligen seminariet, medför denna anslagsbegränsning en bestående osäkerhet från år till år. Så sent som i januari i år har denna ovisshet uppenbarat en ny, allvarlig svårighet för stiftelsen. Sedan hösten 1939 har styrelsen för Ericastiftelsen gjort försök att finna lämplig efterträdare till seminariets första rektor, som med föreståndarinnebefattningen förenade rektoratet vid det läkepedagogiska seminariet. Alla försök och det sista, vid vilket styrelsen haft anledning ställa goda förhoppningar, ha emellertid strandat beroende på den personliga osäkerhet beträffande framtiden som anställning såsom rektor vid seminariet innebär. En för tjänsten kompetent, även akademiskt meriterad, folkskollärarinna i ordinarie tjänst och med erfarenheter av särklassundervisning m. m., hade accepterat erbjuden lön, men pensions-

anstalten har icke sett sig kunna tillstyrka pensionsrätt under ifrågavarande förhållanden. På grund härav och med hänsyn även till övriga riskmoment beträffande framtiden har reflektanten avstått från att söka tjänsten.

Det är dels uppenbart, att endast den sökande, som genom examina och tidigare tjänster är fullt meriterad för erhållande av tjänst vid statlig eller kommunal läroanstalt, kan anses kompetent för rektorstjänsten vid Erica-stiftelsens seminarium, dels att en så meriterad person icke är villig att lämna en säker framtidsbana för en tjänst utan reglerad pension.

Då Kungl. Maj:t nu icke ansett sig kunna äska ett anslag till stiftelsen av den storleksordning, som skulle garantera upprätthållande av icke endast stiftelsens avdelning för psykisk hälsovård utan även av seminariet, hemställer jag,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om utredning av möjligheten att — förutom det i kungl. prop. upptagna anslaget av 10 000 kronor — utanordna medel för en även beträffande pensionsförhållanden reglerad tjänst såsom rektor vid Ericastiftelsens seminarium och tillika biträdande föreståndarinna vid stiftelsen i löneklass, som Kungl. Maj:t finner skälig.

Stockholm den 24 januari 1942.

David Norman.